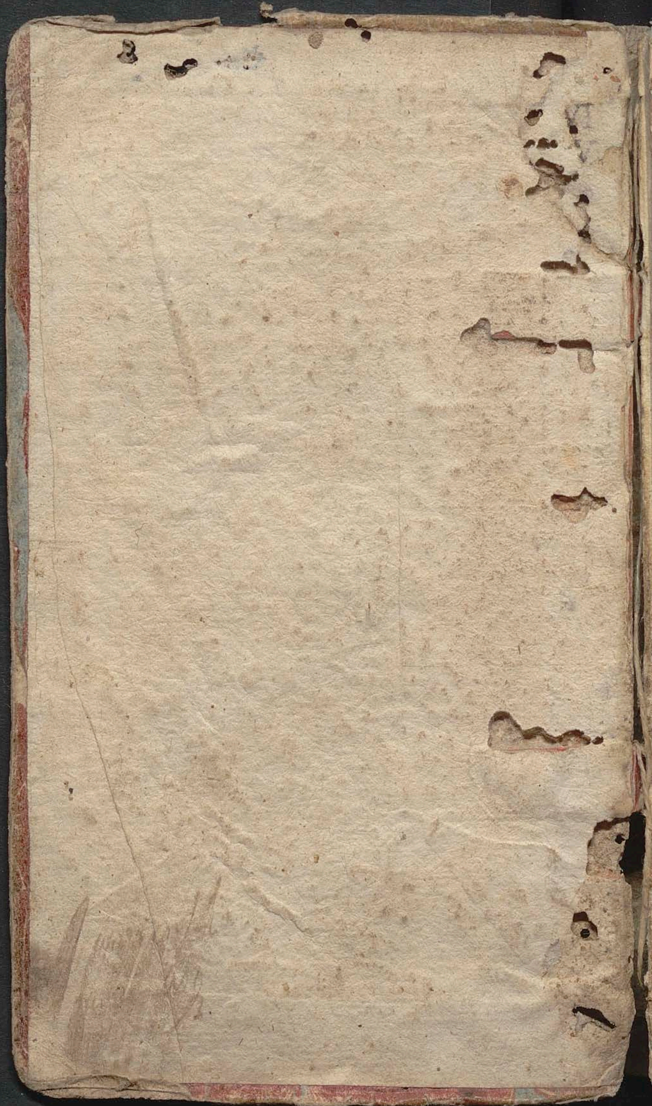

OFFICIVM SEPTEM DOLORVM B. MARIÆ VIRGINIS.

Feria Sexta post Dominicam Passionis celebratur.

Officium Septem Dolorum B. M. V. ritu duplici.

Si hoc festum occurrat cum alio festo duplici primæ vel secundæ clafsis, transfertur in Sabbathum sequens, quod si sit impeditum, alio festo 9. Lectionum, illo anno omittatur & nunquam transferatur ad tempus Paschale.

Ad Vesperas, Antiphona.

VAdam ad montem myrrhæ & ad Collem thuris. *Psalm.* Credidi *vt in psalterio Antiph:* Dilectus meus candidus & rubicundus: comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus. *Psalm.* Ad Dominum cum tribularer. *Antiph:* Quo abiit dilectus tuus ô pulcherrima mulierum! Quo dilectus tuus declinauit. *Psalm.* Eripe me Domine ab homine malo. *Antiph:* Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi inter vbera mea commorabitur. *Psal.* Domine clamaui. *Antiph:* Fulcite me floribus, stipate me malis quia amore laqueo. *Psal.* Voce mea ad Dominum clamaui; voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Capitulum Isaiæ 53.

QVis credidit auditui nostro, & brachium Domini, cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

STabat Mater dolorosa
Iuxta Crucem Lachrymosa
Dum pendebat Filius,
Cuius animam gementem
Contristantem & dolentem
Pertansiuit gladius.
O quam tristis & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater vnigeniti!
Quæ merebat, & dolebat,
Et tremebat cum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Morientem desolatum
Dum emisit Spiritum.
Eia Mater fons amoris
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam,
Fac, vt ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Vt sibi complaceam. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.
℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat. Antiphona.

Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

Oratio.

DEVS, in cuius passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis & Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; vt qui transfixionem eius & passionem venerando recolimus, gloriosis meritis & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter adstantium, intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis & regnas &c.

Et fit com. fer. Antiph: Desiderio desideraui hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. ℣. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

ESto quæsumus Domine, propitius plebi tuæ: vt quæ tibi non placent, respuentes; tuorum potiùs repleantur delectationibus mandatorum. Per Dominum nostrum &c.

Ad Matutinum Inuitatorium.

Dolores gloriosæ recolentes Virginis, Dominum pro nobis passum, * venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

SAncta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati;
Pœnas mecum diuide.
Fac me verè tecum flere
Crucifixo condolere
Donec ego vixero.
Iuxta Crucem tecum stare
Te libenter sociare
Jn planctu desidero, Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

ASstiterunt Reges terræ, & Principes conuenerunt in vnum adversus Dominum, & adversus Christum eius. *Psalm:* Quare fremuerunt Gentes. *Vt in Psalt. Antiph:* Voce mea ad Dominũ clamavi, & exaudiuit me de monte Sancto suo. *Psal.* Domine, quid multiplicati. *Antiph:* Factũ est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei. *Psal.* Vsquequo Domine oblivisceris me in finem. ℣. Posuit me desolatam. ℟. Tota die mœrore confectam. Pater noster, &c *Absolu:* Exaudi Domine. ℣ Iube Domne. *Benedictio.* Benedictione perpetua.

Lectio I. Cap: 53.
De Isaia Propheta.

QVis credidit auditui nostro? Et brachium Domini, cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neq; decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideraùimus eum. Despectum & nouissimum virorum, Virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus eius & despectus, vnde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit; & dolores nostros ipse portavit. & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore eius sanati sumus.

℟. Dilectus meus candidus, & rubicundus, & totus desiderabilis: * Omnis enim figura eius amorem spirat, & ad redamandum provocat caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum. ℣. Piis ô Virgo, spectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum livorem, quàm mundi salutem. Omnis enim. *Benedictio* Vnigenitus Dei Filius.

Lectio

Lectio II.

OMnes nos quasi oues erravimus, vnusquisq; in viam suam declinauit & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum; sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondense se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est, de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua: eò quod iniquitatem non fecerit, neq; dolus fuerit in ore eius.

℟. Manus eius tornatiles, clauorum cuspide terebratæ, * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. ℣. Cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius: sunt enim manus eius. Humanæ salutis. *Benedictio.* Spiritus Sancti gratia.

Lectio III.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborauit anima eius, Videbit & saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Jdcò dispertiam ei plurimos & fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit

℟. Diligebat Iesus Ioannem. Quoniam specialis prarogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: Quia Virgo electus ab ipso, Virgo in æuum permansit. ℣. In Cruce, denique moriturus huic Matrem Virginem Virgini commendauit. Quoniam specialis. Gloria Patri. Quia Virgo.

In secundo Nocturno, Antiphona.

INimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen eius. *Psalm.* Beatus qui intelligit. *Vt in Psalt: Antiph:* Deus, vitam mem annuntiaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo. *Psalm.* Miserere mei Deus, quoniã conculcauit me homo. *Antiph:* Filii hominum, dentes eorum, arma & sagittæ: & lingua eorum gladius acutus. *Psalm:* Miserere mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. ℣. Facies mea intumuit à fletu. ℞. Et palpebræ meæ caligauerunt. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. ℣. Iube Domine. *Benedictio.:* Deus Pater Omnipotens,

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio IV.

MArtyrium Virginis, tam in Simeonis Prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Iesu,) in signum cui contradicetur: & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Verè tuam, ô Beata Mater, anima pertransiuit. Alioquin non nisi eam pertransiens, carnem filiii tui penetrâret. Et quidem posteaquam emisit Spiritum tuus ille Iesus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam vtiq; animam pertransiuit. Ipsius nimirum anima iam ibi non erat, sed tua planè indè nequibat auelli.

℞. Tenebræ factæ sunt cum crucifixissent Jesum Iudæi, & circa horam nonam exclamauit Iesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit Spiritum. ℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclinato capite. *Benedictio.* Christus perpetuæ,

Lectio V.

TVam ergo pertransivit animam vis doloris, vt plusquam Martyrem non immeritò prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, reuera pertransiens animam, & pertingens vsq; ad divisionem animæ & spiritûs: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Ioannes tibi pro Iesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus, pro Deo vero. Quomodò non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam eius Matrem, carnali orbitate grauiter percussam vechementissimè contristauit. ℣. Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Saluatoris animam verò transiuit Virginis matris. Ipsam eius Matrem. *Benedictio*. Ignem sui amotis.

Lectio VI.

NOn miremini fratres, quod Maria martyr, in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audiuisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit à Mariæ visceribus, longè sit à servulis eius. Sed fortè quis dicat: Nunquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter: Num quid non sperabat continuò resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit Crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater aut vnde tibi hæc Sapientia, vt mireris plus Mariam compatientem, quàm Mariæ Filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit; ista commori corde non potuit. Fecit illud chariras, quâ maiorem nemo habuit: fecit & hoc haritas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis

℟ Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera Matris meæ, & inhærendo lateri tuo, vt sanguis tuus Sanguinem meum tangat, & tergat: * Vt fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat? ℣. Filii tui de longe venient; & filiæ tuæ de latere surgent. Vt fons. Gloria Patri. Ut fons.

In Tertio Nocturno. Antiphona.

INtenderunt arcum, rem amatam, vt sagittent in occultis immaculatum. *Psalm.* Exaudi Deus orationem meam cum deprecor. *Vt in Psalterio Antiphona.* Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. *Psalm.* Domine Deus salutis meæ. *Antiph:* Repleuit me amaritudine, inebriauit me absynthio. *Psalm:* Deus laudem meam ne tacueris. ℣. Deus vitam meam annuntiaui tibi. ℟. posuisti lachrymas meas inconspectu tuo. Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. ℣. Iube Domne. *Benedictio.* Euangelica Lectio.

Lectio Sancti Euangelii Secundùm Ioannem.

Lectio VII. Cap. 19. c.

IN illo tempore: Stabant iuxta Crucem Iesu Mater eius, & Soror Matris eius, Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Et reliqua. Homilia S. Augustini Episcopi.

Tractatu 119. in Ioannem

HÆc nimirum est illa hora, de qua Iesus, aquam conuersurus in Vinum, dixerat Matri: Quid mihi & tibi est Mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaq; horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo diuina facturus, non diuinitatis, sed infirmitatis Matrem, velut in cognitam repellebat. Nunc autem humana iam patiens, ex qua fuerat factus homo, af-

fectu

fectu commendabat humano: moralis igitur insinuatur locus. Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo, suos ministros instruxit præceptor bonus, vt à filiis piis impendatur cura parentibus; tanquam lignum illud, vbi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis.

℞. Doleo super te fili mi Iesu, decorus nimis & amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim Mater vnicum diligit Filium, ita ego te diligebam. ℣. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut enim. *Benedictio.* Cuius Festum colimus.

Lectio VIII.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat quando dicebat: Siquis autem suis, & maximè domesticis non providet, fidem negauit & est infideli deterior. Quid autem tam cuiq; domesticum quam parentes filiis, aut parentibus filii? Huius itaq; saluberrimi præcepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum; quando non vt famulæ Deus, quam creauerat, & regebat, sed ut Matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℞. Eia Mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, & tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructus sentiamus. ℣. Vt sicut Filius tuus Iesus pro nobis mortuus est, & resurrexit: ita & nos commortui cum eodem resurgamus. Et Dominicæ. Gloria Patri, Et Dominicæ. *Benedictio.* Per Euangelica dicta.

Lectio S. Euangelii secundum Ioannem.

Lectio IX. Cap: 11. f.

IN illo tempore: Collegerunt Pontifices & Pharisæi concilium aduersus Iesum, & Dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua homilia S. Augustini Episcopi.

54

Tract: 49. in Ioan: sub finem,

POntifices & Pharisæi sibi consulebant: nec tamen dicebant. Credamus. Plus enim perditi homines cogitabant quomodo nocerent vt perderent, quàm quomodo sibi consulerent, ne perirent: & tamen timebant, & quasi consulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Temporalia perdere timuerunt, & vitam æternam non cogitauerunt; non cogitaverunt; ac sic vtrumq; amisetunt. Te Deum.

AD LAVDES.

℣ per Horas Antiph.

VAdam ad Montem myrrhæ & ad collem thuris. *Psalm* Dominus regnauit *cum reliquis de Dominica Antiph.* Dilectus candidus, & rubicundus, comæ capitis eius sicut purpura Regis vincta canalibus. *Antiph:* Quo abiit dilectus tuus ô pulcherrima mulierum! Quo dilectus tuus declinauit? *Antiph:* Fasciculus Myrrhæ dilectus meus michi, inter vbera mea commorabitur. *Antiph:* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

QVis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui reuelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

VIrgo Virginum præclara
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac vt portem Christi Mortem
Passionis eius sortem,
Et plagas recolere.

Fac

Fac me plagis vulnerari.
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filij.
In flammatus, & accensus
Per te Virgo sim defensus
In die Iudicii.
Fac me Cruce custodiri
Morte Christi præmuniri,
Confoveri Gratia,
Quando corpus morietur,
Fac vt animæ donetur
Paradisi gloria, Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Antiphona.

CVm vidisset Iesus Matrem stantem iuxta Crucem & discipulum quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua.

Oratio,

DEus in cuius passione, secundùm Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis & Matris Mariæ doloris gladius pertransiuit: concede propitius; Vt qui transfixionem eius & passionem venerando recolimus, gloriosis meritis & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter adstantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui viuis & regnas cum Deo Patre.

Et fit commemor. feria Antiph. Appropinquabat autem dies festus Iudæorum: & quærebant Principes Sacerdotum quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem. ℣. Eripe me de inimicis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

Oratio.

COrdibus nostris, quæsumus Domine gratiam tu-

am benignus infunde ; vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur, quàm suppliciis deputemur æternis. Per Dominum.

Ad Completorium & per Horas in fine Hymnorum dicitur: Iesu tibi sit gloria. Qui natus es de Virgine, &c.

Ad Primam Antiph: Vadam ad montem. ℟. *Bre.* Christe Fili Dei vivi, Miserere nobis, Christe. ℣. Qui passus es pro homine. Miserere. Gloria. Christe Fili Dei viui, Miserere nobis. ℣. Exurge Chrste, adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Tertam Antiph: Dilectus meus. *Capitulum.* Quis credit. *Vt supra* ℟ *Br.* Posuit me, Desolatam. Posuit ℣. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria. Posuit. ℣. Facies mea intumuit à fletu. ℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Ad Sextam Antiph: Quò abiit. *Capit.* Isaiæ 53. b.

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eũ & livore eius sanati sumus. ℟. Br. Facies mea, intumuit à fletu. Facies ℣. Et palpebræ meæ caligaverunt. Intumuit. Gloria. Facies Ver. Deus vitam meam annunti aui tibi. ℟. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam. Antiphi Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaiæ 53 c.

GEnerationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussi eũ. ℟. Br. Deus vitam meam, Annuntiaui tibi. Deus vitam meam. Ver. Posuisti lachrymas meas in conspectu tuo Annontiaui. Gloria Patri Deus vitam meam. Ver. Ora pro nobis Virgo dolorosissima. ℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

In ij. Vesp. omnia Vt in primis. Ad Magni Antiphi

CUm vidisset Jesus Matrem stantem iuxta crucem, & discipulũ quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua.

Et fit commemor. feria, Antiph: Principes Sacerdotum consiliũ fecerunt, vt Iesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Ver. Eripe me Domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. *Oratio.*

COncede quæsumus Omnipotens Deus; vt qui protectionis tuæ gratiã quærimus, liberati à malis omnibus secura mente serviamus. Per Dominum nostrum, & c.

J